

Alejandro González Iñárritu

Det hører til sjældenhederne, at en mexicansk film vækker opmærksomhed internationalt. Det er sket med Alejandro González Iñárritus debutfilm *Amores Perros*

Selvom González Iñárritu (f. 1963) debuterede som spillefilminstruktør med *Amores Perros* (2000, *Love Is a Bitch*), er han i sit hjemland ikke et ubeskrevet blad. Allerede da han var i starten af tyverne, havde han skabt sig et navn som instruktør, producer og D.J. på radiostationen WFM, den mest populære rockstation i Mexico; han producerede musikken til seks mexicanske spillefilm, og i 1991 dannede han sit eget produktionsselskab, Zeta Film. Hans baggrund som producer og instruktør af musikvideoer og reklamefilm skinner da også igennem i *Amores Perros*. Før debutfilmen har González Iñárritus eneste forsøg med en længere fiktionsfilm været den 30 minutter lange tv-film *Detrás del dinero* (1994).

Hundekærlighed. *Love is a Bitch* er *Amores Perros'* danske og internationale titel, men hundekærlighed ville være en mere korrekt oversættelse af filmens titel. *Amores Perros* er ikke én historie, men tre. Kun en gang i løbet af den to en halv time lange film mødes historierne, ved det trafikuheld, som bliver skæbnsvangert for filmens personer. Ellers ligner de tre historier ikke hinanden, udover at de alle handler om hunde - og håbet om kærlighed.

Filmen åbner i rasende fart. Forfulgt af en anden bil kører Octavio og hans ven gennem Mexico Citys gader. Scenen er næsten et citat fra begyndelsen af Quentin Tarantinos *Reservoir Dogs* (1992). I *Amores*

Perros er det dog ikke en mand, der ligger blødende på bilens bagsæde, men en hund. Octavio er dødeligt forelsket i sin brors kone Susana og indleder et forhold til hende. Broderen, Ramiro, er en temperamentsfuld og voldelig ægtemand. Susana venter sit andet barn, og Octavio vil tage hende væk fra Ramiro og Mexico City. Midlet til at komme væk er Octavios Rottweiler Cofi, der viser sig at være en fremragende kamphund i de illegale hundeslagsmål. Octavio tjener styrtende med penge på Cofi, men lægger sig også ud med Jarocho, hvis hunde hidtil har været vindere. Filmens første afsnit er et langt flashback, der starter og ender med trafikuheldet.

Filmens anden historie handler om Daniel, der er redaktør på et modemagasin. Man har tidligere set, at han har en affære, og nu har han forladt konen og børnene til fordel for topmodellen Valeria og hendes lille hund. Daniel overrasker hende ved at købe en flot lejlighed, hvor de kan begynde deres nye liv sammen. Men Valeria bliver offer i det trafikuheld, der forener historierne, og er nu bundet til en kørestol i lejligheden. En dag falder hendes lille hund ned under gulvbrædderne i lejligheden. De kan ikke få hunden op, kun høre den pibe, når rotterne går til angreb på den. Jo længere hunden lider under gulvbrædderne, des bitrere bliver forholdet mellem Daniel og Valeria. Afsnittet antager en grotesk komik med

Love Is a Bitch

mindelser om Buñuel.

Den tredje og sidste historie beretter om El Chivo/Geden. En uhumsk bums med lange uklippede negle og et kobbel af gadekryds, der følger ham overalt. Han er udstødt af samfundet. Et frivilligt valg. For under facaden som bums viser det sig, at El Chivo har sparet en masse penge sammen. Han arbejder nemlig som lejemorder. Et sidste mord skal udføres, før han vil give sin formue til den datter, han forlod, da hun var to år gammel, og som tror han er død. Med El Chivo bliver Mexicos historie inddraget i filmen. Han gik fra kone og barn for at gå ind i 1970'ernes mexicanske guerillakamp. Som den eneste af filmens personer opnår El Chivo en slags forsoning med kærligheden - og sin hund.

En film der 'bjæffer'. I *Amores Perros* er det lykkedes at forene mange af de strømninger, der har kendetegnet 90'ernes film. Stilen er meget påtrængende og minder om musikvideoens. Klipperytmene er høje og González Iñárritu har valgt at bruge håndholdt kamera. "Jeg har altid foretrukket håndholdt kamera fordi det udover at stimulere skuespillernes frihed og spontanitet også er en måde at optage på som troværdigt gengiver det menneskelige blik", fortæller González Iñárritu. Det er nærliggende at tænke på dogmefilmene, og det er ikke helt forkert. Lars von Trier er en af de samtidige instruktører, González Iñárritu beundrer. Visuelt har han opnået et særegent udtryk. Ved at sølvtinte filmens negativ er det sorte blevet mørkere og det hvide lysere i filmens billeder. Det skaber en kras visuel stil, der

bevirker, at filmen 'bjæffer' ad én, som González Iñárritu selv udtrykker det.

Filmens fortællemåde er kompliceret; flashback-strukturen, som man kender fra Tarantinos film, og den kollektive fortælling à la Altmans *Short Cuts* (1993) og Andersons *Magnolia* (1999) lykkes i *Amores Perros*. Manuskriptet har også været gennem 36 omskrivninger. Det imponerende er, at González Iñárritu i *Amores Perros* overbevisende har samlet disse filmiske elementer til en slagkraftig og almenmenneskelig historie.

Man kan håbe, at der med González Iñárritus film vil komme mere opmærksomhed omkring de mange nye latiname-

rikanske film, som ved hjælp af skattelettelser og anden statslig støtte faktisk bliver produceret. Film, som vi desværre sjældent får at se herhjemme.

Med *Amores Perros* er González Iñárritu trådt ind på den internationale filmscene. Sammen med John Frankenheimer, Ang Lee, Guy Ritchie og Wong Kar-wai er han blevet udvalgt af BMW til at give sit bud på en internetreklamefilm for bilmærket. *Powder Keg* (2001) hedder hans korte reklamefiktion, der vil blive lagt ud på nettet i løbet af i år.

21 gram er den foreløbige titel på det spillefilmprojekt, som González Iñárritu og hans manuskriptforfatter Guillermo Arriga Jordan i øjeblikket arbejder på.

Isak Thorsen

Filmografi

- 1994 Detrás del dinero (kort, tv).
- 2000 Amores Perros/Love Is a Bitch
- 2001 Powder Keg (kort)